

Spesiell norsk spessial

Vakker er nok ikke det første man tenker når man ser Pluto. Men her har vi en av de mest originale av de mange spennende norskbygde wannabe racerbilene som finnes.

Jon Winding-Sørensen Tekst og foto

PUBLISERT Tirsdag 02.05.2017 - 09:26 SIST OPPDATERT Tirsdag 02.05.2017 - 09:48

ANNONSE

Historien er grei. Tore Thoresen var lærer i sveising ved Teknologisk institutt i Oslo. Han kjørte motorsykkelløp på fritiden, men ble stadig slått av en av sine elever, Leif – senere kjent som Basse – Hveem.

Parkert i en bekk

Thoresen fant ut at hvis han skulle vinne måtte han gjøre det i en annen klasse, så han fikk tak i restene av en 1934 Ford V8 som hadde havnet opp ned i en bekk. Dette var et svært populært utgangspunkt for egenbygde racerbiler, og Thoresen satte i gang.

Men krigen kom i veien, og i stedet for racerbil ble det en full fireseter, som han fikk fullført i den personbilfattige etterkrigstiden.

Så over til Reidar Lohne. Dypt deprimert etter en ungdommelig hyttetur med tilhørende kjærlighets sorg befant han seg i et baksete på vei hjemover ned Odalen – kanskje ikke helt klar, men klar nok til at han skrek STAAAANS da han syntes han så noe rart bak et hushjørne.

Der sto restene av dette.

Litt klarere dagen etter fant han eieren og fikk beskjed om at denne kunne han bare ta med seg, og jommen fant de ikke de fire hjulene også, som for lengst var tatt av, for på gården hadde de tenkt å bruke dem på en tilhenger.

Deretter i en elv

Thoresen hadde solgt den til noen der ute, og de hadde klart å kjøre den ned i en elv – igjen, så nå sto den der og ble skikkelig herpa av stedets ungdommer – en av dem er faktisk en av mine nære naboer her i BilForlaget.

Lohne forteller at da han hadde funnet den satte de på hjulene og trakk den avsted etter en annen bil. Han brukte en Wise-Grip til å styre med

– rattet manglet. «Det var ikke det eneste som manglet, for den var jo helt uten bremses også. Men siden motoren hadde stått uten plugg ute i regnværet satte jeg den bare i gir og slapp clutchen hver gang jeg måtte bremse.»

Funnet for 40 år siden

Bilen fant han for mer enn 40 år siden. Det tok mange år før han fikk samlet nok mot til å starte på prosjektet og ikke før i 1998 var skiltene på plass igjen. At Thoresen hadde vært sveisemester ble nemlig fort åpenbart. Karosseriet er satt sammen av mange hundre plater: «jeg ga opp å telle da jeg kom til 400. Noen er det litt størrelse på, noen er på størrelse med et A4 ark og noen er helt nede på firmerkestørrelse. Sånne ting som hengsler på koffertlokk, eller støtfangere, er også sveiset sammen av en mengde småbiter. Og som om ikke det var nok hadde han jommen bygget sitt eget hydrauliske bremsesystem også. Restaureringen var, kan du trygt si, en utfordring».

Lohne er av den typen som gjør alt selv, han til og med lakker hjemme i garasjen. Og er slett ikke noen en-bilsmann. Da vi traff ham på [utstillingen på Hellerudsletta](#) – der denne var et desidert høydepunkt – hadde han nettopp solgt en T-Ford, han kom dit med en 1973 åpen Cadillac Eldorado med henger for å hente den, og hadde nettopp forlatt en 1941 Mercedes Kübelwagen – «russebilen min faktisk, som jeg fant igjen og bygger opp nå» – hjemme. A Ford bygget opp til Pick up, og en Austin A40 Somerset hører også med til repertoaret.

Brukes jevnlig

Og Pluto – navnet er valgt fordi det er nesten det eneste Ford ikke har brukt når de har hentet modell-navn fra universet – blir brukt jevnlig. «Men det er et lite problem jeg må se å få orden på. Overføringen fra girspaken til girkassen er ganske lang, kronglete og komplisert så den har en tendens til å velge to gir samtidig. For å unngå det når jeg kjører må jeg sparke til lenken langt der under dashbordet på en helt spesiell måte. Bilen er med andre ord ikke helt egnet til å låne bort ennå».

ANNONSE

Det sto mye fint på [Classic Motor Show](#) sist helg. Men denne tilhørte de absolutte toppene.